

УДК 351/354:316.3/.4

Жук М.В.,

аспірант кафедри управління суспільним
розвитком НАДУ при Президентові
України

ДЕРЖАВНА МОЛОДІЖНА ПОЛІТИКА В УКРАЇНІ: ТЕРМІНОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ

Анотація. У статті розкривається сутність державної молодіжної політики шляхом дослідження її понятійно-категоріального апарату, термінологічного аналізу, виявлення спільностей та відмінностей у визначенні термінів «молодіжна політика», «державна молодіжна політика», «молодь», які надаються вітчизняними науковцями.

Ключові слова: політика, молодь, державна молодіжна політика, державне управління у сфері молодіжної політики, молодіжна громадська організація, молодіжний рух.

Жук Н.В.,

аспірант кафедри управління общественным развитием НАГУ при президенте
Украины

ГОСУДАРСТВЕННАЯ МОЛОДЕЖНАЯ ПОЛИТИКА В УКРАИНЕ: ТЕРМИНОЛОГИЧЕСКИЙ АНАЛИЗ

Аннотация. В статье раскрывается сущность государственной молодежной политики путем исследования ее понятийно-категориального аппарата, терминологического анализа, выявления сходства и отличий в определении терминов «молодежная политика», «государственная молодежная политика», «молодежь», которые дают отечественные ученые.

Ключевые слова: политика, молодежь, государственная молодежная политика, государственное управление в сфере молодежной политики, молодежная общественная организация, молодежное движение.

Zhuk M.V.,

graduate student of management social development department of the National
Academy of Public Administration under the Office of the President of Ukraine

STATE YOUTH POLICY IN UKRAINE: TERMINOLOGICAL ANALYSIS

Summary. The article reveals the nature of state youth policy by examining its conceptual and categorical apparatus, terminological analysis to identify similarities and differences in the definition of "youth policy", "state youth policy", "youth" provided by domestic scientists according to the current transformation processes in Ukrainian society. To clarify the nature of youth policy in our country it was analyzed definitions and terms which characterize it, and represented by various scientists. In this article the attention is paid to the analysis of conceptual-categorical apparatus of youth policy by experts from the science of "Public Administration".

It has been identified similarities in the interpretation of the concept of "youth policy", which is a complex phenomenon that is the result of practical, scientific, theoretical and other activities of social institutions in respect to youth. It can be considered as an integral function of many variables: the activity of the state, political parties, public and religious

organizations. It is believed that it is necessary to distinguish the concept of "youth policy" from the concept of "state youth policy".

In particular, in the M. Kanavets thesis the concepts of "youth", "young competitiveness", "youth policy", "state youth policy", "youth movement", "youth organizations" are clarified, and their main characteristics are revealed. O. Kulinich introduces into scientific circulation the concept of "quality of interaction between the government and civil society organizations in implementation the youth policy" as a set of particularities and characteristics of relationships that enable maximum satisfaction of the interests of youth while providing the definition of standard quality. A definition of state youth policy has been identified by V. Orlov as authorities activities aimed at the development of doctrine and conceptual areas of youth policy and ensuring practical implementation of an integrated system of socio-economic, institutional measures to provide social and legal protection of young generation, the realization of their rights to social development, the creativity in accordance with its fundamental interests, aptitudes, physical capabilities and taking into account the dynamic interests of social progress. K. Ploskyi makes a conclusion as to the existence of many approaches to definition of the nature of youth movement. In addition, the author introduces the notion of "the core of youth policy", which is proposed to be based on which to put the process of updating an integrated young individuals by means of reproducing values, acquiring knowledge and skills in the learning process.

In view of the above, it is concluded that the terminology apparatus regarding the state youth policy in domestic scientific literature and legal acts undergoes evolution according to the needs and trends of youth institutions in Ukraine. Thus, there is a need for permanent improvement of this terminology apparatus based on interdisciplinary approach to the study of youth issues.

Key words: policy, youth, state youth policy, public administration in youth policy sphere, youth public organization, youth movement.

Постановка проблеми. Важливим чинником розбудови незалежної Української держави, гармонійно інтегрованої до світового співтовариства, є державна молодіжна політика як один з найважливіших, пріоритетних і специфічних напрямів діяльності держави, що здійснюється в інтересах молодого людини з урахуванням можливостей країни та з урахуванням світового досвіду державної підтримки молоді. Державна молодіжна політика повинна сприяти соціальному становленню і розвитку молоді, насамперед допомагати молодій людині знайти своє місце в суспільстві, отримати якісну та затребувану в подальшому житті освіту, знайти роботу, де можна ефективно реалізувати себе, створити сім'ю, вирішити житлові питання тощо.

У цьому зв'язку питання визначення сутності та особливостей молодіжної політики має велике значення для створення державою умов для саморозвитку і самореалізації молоді, її включення у всі суспільні процеси з метою прогресивного поступу країни. Вирішення цих прикладних питань потребує відповідних наукових досліджень. Останні мають починатися з аналізу та чіткого з'ясування термінів, що характеризують як державну молодіжну політику, так і об'єкт її впливу.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питанням змісту державної молодіжної політики як у цілому, так і у різних аспектах були присвячені дослідження багатьох фахівців у галузі державного управління, зокрема

М.Канавець, О.Кулініча, О.Кулика, Н.Метьолкіної, В.Орлова, К.Плоского, І.Хохрякової та ін., а також вчених у галузі політичних наук, в тому числі Є.Бородіна, М.Головатого, В.Головенька, І.Ільїнського, В.Криворученка, М.Перепелиці, Н.Юрія та ін. Проте у проаналізованих працях існують певні розбіжності у трактуванні основних термінів щодо державної молодіжної політики, які, крім того, мають відображати сучасний стан українського суспільства.

Мета статті. Метою статті є розкриття змісту термінів "державна молодіжна політика" та "молодь" з урахуванням сучасних процесів трансформації українського суспільства.

Виклад основного матеріалу. До 1991 р. терміни «молодіжна політика» та «державна молодіжна політика» вживалися у нормативно-правових актах, проте їх визначення на законодавчому рівні були відсутні. Вперше ці терміни почали застосовувати партійні інститути. Вважалося, що «державна молодіжна політика завжди була невід'ємною частиною партійної політики стосовно молоді» [1, с. 53-128].

У новітній історії України поняття державної молодіжної політики на офіційному рівні було дано в Декларації про загальні засади державної молодіжної політики в Україні, що стала першим концептуально-правовим документом щодо державної молодіжної політики. У цьому документі принциповим стало визнання молодіжної політики як «пріоритетного та специфічного» напрямку державної політики, а сама державна молодіжна політика визначалася як системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом, що здійснюється в законодавчій, виконавчій, судовій сферах і ставить за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов та гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України [2].

У вітчизняній науковій літературі сутність молодіжної політики спочатку досліджувалася фахівцями у галузі політичних наук, більшість з яких дотримується визначення, зробленого І.Ільїнським: «Молодіжна політика – це, по-перше, система ідей, теоретичних положень про роль і місце молодого покоління, по-друге, це практична діяльність суб'єктів такої політики: держави, громадських організацій та інших соціальних інститутів щодо реалізації цих ідей, положень і директив з метою формування і розвитку молоді» [3, с. 59-61, 109-111]. Водночас, можна вважати вірними та важливими твердження В.Барабаша, О.Шаповала [4, с. 3-6], що «молодіжна політика є цілісним і специфічним напрямком у державній політиці взагалі». Також заслуговує на увагу думка В.Криворученка, що «молодіжна політика є сукупністю всіх державних та громадських інституцій, проте кожен її суб'єкт, соціальна інституція здійснює її диференційовано, відповідно до своїх потреб і можливостей з

урахуванням місцевих умов» [5, с. 93-101].

Досить ґрунтовно трактує молодіжну політику М.Головатий, який вважає, що молодіжна політика може бути реалізована лише при наявності певного механізму (державних структур, молодіжних організацій, служб фінансування тощо) [6, с. 237]. Також заслуговує на увагу трактування молодіжної політики, яке наводить М.Перепелиця: «Молодіжна політика – це комплексне явище, що є результатом практичної, науково-теоретичної, ідеологічної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді». Вчений робить висновок, що молодіжна політика в Україні здійснюється в усіх сферах життєдіяльності молоді як в її інтересах, так і в інтересах суб'єктів молодіжної політики. Суб'єктами молодіжної політики є всі суспільні інституції, що взаємодіють безпосередньо й опосередковано з молоддю, а також сама молодь [7, с. 201-210].

Молодіжна політика включає в себе багато елементів. Однією з її складових є державна молодіжна політика. Так, В.Криворученко визначає останню як «діяльність держави, спрямовану на молодь, на підростаюче покоління, це вся діяльність держави стосовно молоді» [5, с. 121-122]. Більш широке тлумачення дає М.Головатий, який зазначає, що «державна молодіжна політика є одним зі специфічних і пріоритетних напрямків діяльності держави, її органів з метою створення певних умов і соціальних гарантій для соціального становлення та розвитку молодих громадян, їх щонайповнішої самореалізації як в особистих, так і у суспільних інтересах» [8, с. 6].

На думку В.Головенька, молодіжна політика – це комплексне явище, яке є результатом практичної, науково-теоретичної та іншої діяльності соціальних інституцій стосовно молоді. Її можна розглядати як інтегральну функцію багатьох змінних: діяльності держави, партій, громадських, релігійних організацій тощо. На думку дослідника, необхідно відрізнити поняття «молодіжна політика» від поняття «державна молодіжна політика». Молодіжна політика – це діяльність усіх суспільних інститутів, у тому числі партій, громадських організацій, інших інститутів громадянського суспільства з метою соціалізації молодого покоління, його інтеграції в суспільні процеси. Молодіжна політика включає в себе багато елементів і має складну структуру. Державна молодіжна політика – це політика, діяльність держави, її інституцій, направлена на молодь, на підростаюче покоління, це наявність законодавчо закріплених ідей стосовно місця і ролі молоді у поступальному розвитку суспільства. А також системи різноманітних державних заходів, що сприяють реалізації цих ідей. Необхідно врахувати, що метою обох цих видів політики є створення необхідних соціально-економічних, політико-правових, організаційних умов і гарантій для соціального становлення, розвитку і вдосконалення як окремої молодої людини, так і всього молодого покоління [9, с. 34].

В подальшому понятійно-категоріальний апарат щодо молодіжної політики розвивали фахівці у галузі науки державного управління. Зокрема, у дослідженні М.Канавець державна молодіжна політика визначається як системна діяльність держави у відносинах з особистістю, молоддю, молодіжним рухом, що здійснюється в законодавчій, виконавчій, судовій сферах і ставить за мету створення соціально-економічних, політичних, організаційних, правових умов та гарантій для життєвого самовизначення, інтелектуального, морального, фізичного розвитку молоді, реалізації її творчого потенціалу як у власних інтересах, так і в інтересах України [10, с. 12].

О.Кулик звертає увагу на те, що держава є не єдиним суб'єктом молодіжної політики, яку він визначає як діяльність усіх суспільних інституцій стосовно молоді. Державна молодіжна політика, на думку науковця, є її складовою і характеризує взаємовідносини держави й молоді, зокрема діяльність держави, що спрямована на створення правових, економічних та організаційних умов і гарантій для самореалізації особистості молодої людини та розвиток молодіжних об'єднань, рухів та ініціатив [11, с. 9]. У роботі В.Орлова дано визначення поняття державної молодіжної політики як діяльності органів влади, спрямованої на розробку доктрини та концептуальних напрямів молодіжної політики, а також на практичне забезпечення реалізації цілісної системи соціально-економічних, організаційних заходів з метою гарантування соціально-правової захищеності молодого покоління, реалізації його прав на соціальний розвиток, творчу ініціативу відповідно до корінних інтересів, схильностей, фізичних можливостей і з урахуванням динамічних інтересів прогресу суспільства [12, с. 6].

К.Плоский визначає сутність молодіжної політики передусім як процесу розкриття творчого потенціалу особистості та доводить, що подальший розвиток молодіжної політики потребує запровадження особистісно-центричного підходу. Автор вводить поняття «стрижень молодіжної політики», в основу якого пропонує покласти процес актуалізації цілісної молодої особистості через відтворення ціннісних орієнтирів, засвоєння знань, умінь та навичок у процесі навчання [13, с. 8].

У низці праць містяться дефініції термінів, пов'язаних з молодіжною політикою. Зокрема, Н.Метьолкіна дає визначення державного управління у сфері молодіжної політики, яке вона трактує як системний та цілеспрямований вплив суб'єктів державного управління за участі представників громадськості на процеси у молодіжному середовищі з метою створення умов для ефективної соціалізації й інтеграції молоді у суспільні процеси [14, с. 6]. О.Кулініч вводить до наукового обігу термін «якість взаємодії органів державного управління та громадських організацій у реалізації молодіжної політики» як сукупності властивостей і характеристик взаємовідносин, що уможливають максимальне

задоволення інтересів молоді з визначенням еталонних рівнів якості, а саме, мінімально допустимого, оптимального та ідеального [15, с. 9]. У дисертації І.Хохрякової наведено визначення терміну «державне управління зайнятістю молоді» як цілеспрямованого, організуючого і регулюючого впливу держави на соціальні процеси та суспільні відносини на молодіжному сегменті ринку праці з метою забезпечення зайнятості молоді [16, с. 14].

Поняття «молодь» трактується у наукових джерелах досить різнопланово. Його узагальнений варіант, запропонований в енциклопедичних виданнях, визначає молодь загалом як окрему соціально-демографічну групу, котра вирізняється за сукупністю вікових характеристик, особливостей соціального становища та соціально-психологічних якостей, що визначаються суспільним ладом, культурою, закономірностями соціалізації, вихованням в умовах певного суспільства. Подібним чином М.Канавець визначає молодь як соціально-демографічну групу суспільства, що є неоднорідною, характеризується внутрішньою диференціацією, визначається особливостями діяльності, способу життя, динамічністю, інноваційним потенціалом. Автор виокремлює дефініцію потреб молоді та класифікує їх відповідно до сфер діяльності молоді (трудові, спілкування, рекреації, пізнання), за об'єктом самих потреб (матеріальні та духовні, естетичні й етичні), за функціональною роллю потреб (самозбереження молодої людини та забезпечення її розвитку тощо), за суб'єктом потреб (індивідуальні, колективні, суспільні) [10, с. 8].

Н.Метьолкіна зазначає, що молодь є невід'ємною складовою соціальної системи і відіграє значну роль в процесі соціального відтворення. На її погляд, молодь характеризується не лише віковими ознаками, але й місцем, яке вона посідає у соціальній структурі суспільства, особливостями соціального становлення та розвитку [14, с. 6]. У цьому зв'язку О.Кулик розглядає молодь як активного суб'єкта суспільно-політичної діяльності, який іноді вирішальною мірою визначає основні тенденції соціально-політичного розвитку. Тому, на думку дослідника, суб'єктно-об'єктні відносини, у тому числі й у сфері «молодь і політика», є однією з важливих наукових проблем [11, с. 2].

Кількісний вимір терміну «молодь» відображений у Законі України «Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні», відповідно до якого молодь є групою населення віком від 14 до 35 років [17, ст. 1]. Водночас, у роботі Н.Метьолкіної обґрунтовується, що молодь є особливою категорією населення у віці не молодше 14 і не старше 30 років, характеризується наявністю специфічного правового (конституційно-правового) статусу, сутність якого полягає в необхідності створення з боку держави системи фінансових та інших гарантій, що забезпечують можливість реалізації молодими людьми всієї сукупності конституційних прав [14, с. 4, 6].

Дослідники з державного управління також пропонують низку термінів, що позначають важливі явища та процеси, пов'язані з життєдіяльністю молоді. Наприклад, у дисертації М.Канавець тлумачиться термін «молодіжний рух», що визначається у вигляді як організованої форми – це молодіжні громадські організації, спілки тощо, так і неформальної молодіжної ініціативи, а також наявністю вузькоцільових рухів, які взаємодоповнюються [10, с. 4]. У цьому зв'язку дослідниця дає визначення термінів «молодіжна громадська організація» та «молодіжні мережеві спільноти». Зокрема, «молодіжна громадська організація» трактується як об'єднання громадян віком від 14 до 35 років, метою якого є здійснення діяльності, спрямованої на задоволення та захист своїх законних соціальних, економічних, творчих, духовних та інших спільних інтересів. «Молодіжні мережеві спільноти» пропонується розглядати як своєрідні форми соціальної структури, що сприяє інтеграції та контактуванню молоді шляхом використання інформаційно-аналітичного забезпечення та інформаційних технологій через мережу Інтернет [10, с. 12].

На підставі аналізу вітчизняних і зарубіжних праць К.Плоский робить висновок про існування багатьох підходів до визначення сутності молодіжного руху. Він трактує поняття молодіжного громадського руху як сукупності молодіжних об'єднань у зв'язку з чим пропонує низку критеріїв для класифікації молодіжних організацій, зокрема: ступінь інтеграції до молодіжного руху; рівень співпраці з владними інститутами; джерела ресурсного забезпечення діяльності; ціннісний зміст молодіжної організації, а також уточнено основні функції об'єднань молоді: гуманітарна; навчальна; комунікативна; ціннісно-орієнтаційна; інтеграційна; статусна; соціального виробництва; суспільно-відтворювальна [13, с. 13].

В.Орлов вводить термін «гарантування соціальної безпеки молоді», що передбачає системні дії держави і суспільства, що забезпечують максимальну реалізацію потенціалу молодого покоління у всіх сферах життя суспільства [12, с. 9]. І.Хохрякова вказує на важливість виділення молодіжного сегменту ринку праці – специфічної частини загальнонаціонального ринку праці як цілісної системи, що забезпечує ефективне відтворення та використання праці різних груп молоді, задоволення їх основних життєвих потреб і сприяє вирішенню стратегічних завдань виховання соціально активної особистості на загальнодержавному рівні. Пов'язаним терміном є «зайнятість молоді», яка зазначеним автором розглядається як діяльність молодих громадян у різних суспільно-корисних сферах, що, як правило, приносить дохід, а також пов'язана з задоволенням особистих і суспільних потреб та сприяє розвитку і реалізації потенціалу молоді. Крім того, у праці І.Хохрякової дано розуміння терміну «працевлаштування молоді» – системи

спеціальних економічних та організаційно-правових заходів відповідних державних і недержавних органів щодо забезпечення трудової зайнятості такої окремої категорії населення, як молодь [16, с. 14].

Висновки. Проведений аналіз показує, що термінологічний апарат стосовно державної молодіжної політики у вітчизняній науковій літературі та нормативно-правових актах зазнає еволюції відповідно до потреб та тенденцій розвитку молодіжних інститутів в Україні. Отже, існує необхідність у постійному удосконаленні зазначеного термінологічного апарату з урахуванням міждисциплінарного підходу до дослідження молодіжної проблематики.

У цьому контексті державну молодіжну політику в сучасних умовах доцільно розуміти як пріоритетний специфічний напрям державної політики, що передбачає системну діяльність держави з метою створення необхідних умов та гарантій для соціального становлення, всебічного розвитку та самореалізації молоді, а також її активного залучення до суспільно-політичної та державно-управлінської діяльності як у інтересах самої молоді, так і у інтересах здійснення системних суспільних реформ. Державна молодіжна політика є складовою молодіжної політики, яку здійснюють стосовно молоді усі суспільні інститути, як державні, так і недержавні.

З точки зору формування та реалізації державної політики молодь можна визначити як особливу, внутрішньо неоднорідну соціально-демографічну групу, що виступає одночасно суб'єктом та об'єктом політики, характеризується віковими ознаками, специфічними соціально-психологічними якостями, динамічністю, особливостями соціального становища та способу життя, має великий потенціал щодо впровадження суспільних змін та інновацій.

Перспективи подальших досліджень полягають у виділенні актуальних напрямів удосконалення державної молодіжної політики з урахуванням сучасних процесів трансформації українського суспільства.

Використані джерела інформації:

1. Алешонок С.В. Мировой опыт разработки и осуществления государственной молодежной политики / С. Алешонок, В. Луков // Материалы по проблемам организации государственной молодежной политики на республиканском и региональном уровнях. – К. : НИЦ ПМ, 1991. – 165 с.
2. Про загальні засади державної молодіжної політики в Україні : декларація Верховної Ради України від 15 груд. 1992 р. № 2859-ХІІ // Відомості Верховної Ради . – 1993. – № 16. – ст. 166.
3. Ильинский И. М. Молодежь и молодежная политика. Философия. История. Теория / И. М. Ильинский. – М. : Голос, 2001. – 694 с.
4. Барабаш В. В. Приоритеты молодежной политики / В. В. Барабаш, А. В. Шаповал. – М. : Изд-во при ВКШ, 1989. – 45 с.
5. Криворученко В. К. К вопросу о законодательстве субъектов Федерации в сфере молодежной политики / В. К. Криворученко. – К. : НИЦ ПМ, 1990. – 125 с.

6. Головатий М. Ф. Молодіжна політика в Україні: проблеми оновлення / М. Ф. Головатий. – К. : Наук. думка, 1993. – 325 с.
7. Перепелиця М. П. Державна молодіжна політика в Україні (регіональний аспект) / М. П. Перепелиця. – К. : Український ін.-т соціальних досліджень; Український центр політичного менеджменту, 2001. – 242 с.
8. Головатий М. Ф. Державна молодіжна політика як феномен суспільного розвитку і нова парадигма державотворення у країнах перехідного періоду / М. Ф. Головатий [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent.php3?m=8&n=23&c=258>.
9. Головенько В. А. Молоде покоління України в алгоритмі суспільних процесів / В. А. Головенько // Український соціум. – 2006. – № 2. – с. 34.
10. Канавець М. В. Вплив молодіжного руху на формування та реалізацію державної політики України : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 "Теорія та історія державного управління" / Канавець Марина Володимирівна. – К., 2009. – 20 с.
11. Кулик О. М. Особливості управлінської діяльності у сфері молодіжної політики в місті Києві : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 "Механізми державного управління" / Кулик Олександр Михайлович. – К., 2011. – 22 с.
12. Орлов В. В. Формування державної молодіжної політики в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 "Механізми державного управління" / Орлов Валентин Валентинович. – Запоріжжя, 2009. – 23 с.
13. Плоский К. В. Молодіжний громадський рух як чинник державотворення в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 "Теорія та історія державного управління" / Плоский Костянтин Вікторович. – К., 2009. – 20 с.
14. Метьюлкіна Н. Б. Механізми формування та реалізації державної молодіжної політики в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 "Механізми державного управління" / Метьюлкіна Наталія Борисівна. – Х., 2009. – 18 с.
15. Кулініч О. В. Механізми взаємодії органів державного управління та громадських організацій в реалізації молодіжної політики в Україні : автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.02 "Механізми державного управління" / Кулініч Олег Васильович. – Х., 2009. – 16 с.
16. Хохрякова І. В. Державне управління зайнятістю молоді в контексті формування нових державно-суспільних відносин в Україні: автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. наук з держ. упр. : спец. 25.00.01 "Теорія та історія державного управління" / Хохрякова Інна Володимирівна. – Д., 2010. – 21 с.
17. Про сприяння соціальному становленню та розвитку молоді в Україні: Закон України від 5 лют. 1993 р. № 2998-XII // Відомості Верховної Ради. – 1993. – № 16. – ст. 167.

References

1. Aleshchonok S.V. Myrovoy opyt razrabotky y osushchestvlenyya hosudarstvennoy molodezhnoy polytyky [World experience of development and realization of state youth policy] / S. Aleshchonok, V. Lukov // Materyaly po problemam orhanyzatsyy hosudarstvennoy molodezhnoy polytyky na respublykanskom y rehyonal'nom urovnyakh [Materials on the problems of state youth policy organization on republican and regional levels]. – К. : NYT's PM, 1991. – 165 s.
2. Pro zahal'ni zasady derzhavnoyi molodizhnoyi polityky v Ukrayini : deklaratsiya Verkhovnoyi Rady Ukrayiny vid 15 hrudnya 1992 r. № 2859-XII [On general principles

- of state youth policy in Ukraine : Declaration of the Verkhovna Rada of Ukraine, 1992, December 15, № 2859-XII] // Vidomosti Verkhovnoyi Rady. – 1993. – № 16. – st. 166.
3. Yl'ynskyy Y. M. Molodezh' y molodezhnaya polityka. Fylosofiya. Ystoryya. Teoryya [Young people and youth policy. Philosophy. History. Theory] / Y. M. Yl'ynskyy. – M. : Holos, 2001. – 694 s.
  4. Barabash V. V. Pryorytety molodezhnoy polityky [Priorities of youth policy] / V. V. Barabash, A. V. Shapoval. – M. : Yzd-vo pry VKSh, 1989. – 45 s.
  5. Kryvoruchenko V. K. K voprosu o zakonodatel'stve sub'ektov Federatsyy v sfere molodezhnoy polityky [To the question on the legislation of Federation subjects in the youth policy sphere] / V. K. Kryvoruchenko. – K. : NYT's PM, 1990. – 125 s.
  6. Holovatyy M. F. Molodizhna polityka v Ukrayini: problemy onovlennya [Youth policy in Ukraine: problems of renewal] / M. F. Holovatyy. – K. : Nauk. dumka, 1993. – 325 s.
  7. Perepelytsya M. P. Derzhavna molodizhna polityka v Ukrayini (rehional'nyy aspekt) [State youth policy in Ukraine (regional aspect)] / M. P. Perepelytsya. – K. : Ukrayins'kyy in.-t sotsial'nykh doslidzhen'; Ukrayins'kyy tsentr politychnoho menedzhmentu, 2001. – 242 s.
  8. Holovatyy M. F. Derzhavna molodizhna polityka yak fenomen suspil'noho rozvytku i nova paradyhma derzhavotvorennya u krayinakh perekhidnoho periodu [State youth policy as phenomenon of social development and new paradigm of state building in the transitional countries] / M. F. Holovatyy [Electronic resource]. – Access mode: <http://www.politik.org.ua/vid/magcontent.php3?m=8&n=23&c=258>.
  9. Holoven'ko V. A. Molode pokolinnya Ukrayiny v alhorytmi suspil'nykh protsesiv [Young generation of Ukraine in the algorithm of social processes] / V. A. Holoven'ko // Ukrayins'kyy sotsium. – 2006. – № 2. – s. 34.
  10. Kanavets' M. V. Vplyv molodizhnoho rukhu na formuvannya ta realizatsiyu derzhavnoyi polityky Ukrayiny : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr. : spets. 25.00.01 "Teoriya ta istoriya derzhavnoho upravlinnya" [The impact of youth movement on the development and implementation of the public policy in Ukraine: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.01 – Theory and History of Public Administration] / Kanavets' Maryna Volodymyrivna. – K., 2009. – 20 s.
  11. Kulyk O. M. Osoblyvosti upravlins'koyi diyal'nosti u sferi molodizhnoyi polityky v misti Kyjevi : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr. : spets. 25.00.02 "Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnya" [Specifics of administrative activity in the field of youth policy in the city of Kyiv: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.02 – Mechanisms of Public Administration] / Kulyk Oleksandr Mykhalovych. – K., 2011. – 22 s.
  12. Orlov V. V. Formuvannya derzhavnoyi molodizhnoyi polityky v Ukrayini: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr. : spets. 25.00.02 "Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnya" [Forming of state youth policy in Ukraine: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.02 – Mechanisms of Public Administration] / Orlov Valentyn Valentynovych. – Zaporizhzhya, 2009. – 23 s.
  13. Ploskyy K. V. Molodizhnyy hromads'kyy rukh yak chynnyk derzhavotvorennya v Ukrayini: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr. : spets. 25.00.01 "Teoriya ta istoriya derzhavnoho upravlinnya" [Youth civic movement as factor of state building in Ukraine: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.01 – Theory and History of Public Administration] / Ploskyy Kostyantyn Viktorovych. – K., 2009. – 20 s.
  14. Met'olkina N. B. Mekhanizmy formuvannya ta realizatsiyi derzhavnoyi molodizhnoyi polityky v Ukrayini: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr.

- : spets. 25.00.02 "Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnya" [Mechanisms of formation and realization for state youth policy in Ukraine: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.02 – Mechanisms of Public Administration] / Met'olkin Nataliya Borysivna. – Kh., 2009. – 18 s.
15. Kulinich O. V. Mekhanizmy vzayemodiyi orhaniv derzhavnoho upravlinnya ta hromads'kykh orhanizatsiy v realizatsiyi molodizhnoyi polityky v Ukrayini : avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr. : spets. 25.00.02 "Mekhanizmy derzhavnoho upravlinnya" [Mechanisms of co-operation of state administration organs and public organizations in realization of youth policy in Ukraine: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.02 – Mechanisms of Public Administration] / Kulinich Oleh Vasylovych. – Kh., 2009. – 16 s.
16. Khokhryakova I. V. Derzhavne upravlinnya zaynyatystyu molodi v konteksti formuvannya novykh derzhavno-suspil'nykh vidnosyn v Ukrayini: avtoref. dys. na zdobuttya nauk. stupenya kand. nauk z derzh. upr. : spets. 25.00.01 "Teoriya ta istoriya derzhavnoho upravlinnya" [Public administration of youth employment in the context of formation of new state-public relationships in Ukraine: Abstract of thesis for a Candidate Degree in Public Administration: Specialization 25.00.01 – Theory and History of Public Administration] / Khokhryakova Inna Volodymyrivna. – D., 2010. – 21 s.
17. Pro spryannya sotsial'nomu stanovlennyu ta rozvytku molodi v Ukrayini: Zakon Ukrayiny vid 5 lyutoho 1993 r. № 2998-XII [On assistance to the social becoming and development of young people in Ukraine: Law of Ukraine, 1993, February 5, № 2998-XII] // Vidomosti Verkhovnoyi Rady. – 1993. – № 16. – st. 167.

Рецензент: Кравченко С.О., д.держ.упр., доцент

УДК 351

Коломієць Є.В.,

аспірант кафедри державного управління
філософського факультету
Київського національного університету
імені Тараса Шевченка

ОСНОВНІ НАПРЯМИ МОДЕРНІЗАЦІЇ ІНФОРМАЦІЙНО- АНАЛІТИЧНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ В УКРАЇНІ

Анотація. В даній статті проаналізовано основні пріоритети модернізації інформаційно-аналітичного забезпечення органів виконавчої влади в Україні, для створення ефективної системи постачання органам виконавчої влади актуальної інформації та науково обґрунтованих, достовірних прогнозів, що є важливою умовою їх ефективної діяльності в сучасних умовах.

Ключові слова: органи виконавчої влади, державне управління, інформаційно-аналітична система.

Коломієць Є.В.,

аспірант кафедри державного управління філософського факультета
Київського національного університету імені Тараса Шевченка.